Rok V. Nr. 1.

DZIENNIK URZĘDOWY
Wydziału Oświecenia Publicznego
Województwa Śląskiego

KATOWICE. 1. stycznia 1928.

TREŚĆ:

Rozporządzenia i okólniki.

Poz. 1.

USTAWA

z dnia 19. października 1927 r.

w przedmiocie wynagrodzenia dla księży, udzielających nauki religji w charakterze nauczycieli nieetatowych w publicznych szkołach powszechnych i wydziałowych w Województwie Śląsk.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 22 poz. 38 z r. 1927).

Art. 1.

Księża, udzielający nauki religji w charakterze nauczycieli nieetatowych w publicznych szkołach powszechnych w Województwie Śląskiem, otrzymują za te czynności osobne wynagrodzenie.

Art. 2.

Wynagrodzenie za każdą godzinę nauki religji w publicznych szkołach powszechnych ustala się na 2,50 zł.

Wynagrodzenie powyższe płatne jest zdołu w 10 ratach miesięcznych.

Art. 3.

Za opuszczoną godzinę nauki potrąca się 2,50 zł.

Art. 4.

Opuszczenie godzin nauki z powodu choroby nieetatowego nauczyciela religji, trwającej nie dłużej, niż miesiąc, jak również z powodu przerwy nauki w czasie feryj świątecznych lub czasowego zamknięcia szkoły dla innych przyczyn niezależnych od nauczyciela religji, oraz nieobecność duszpasterza na lekcji, spowodowana funkcjami liturgicznemi, związanemi z wykonywaniem urzędu duchownego, nie stanowi podstawy do potrącenia, o którem mowa w art. 3.

Art. 5.

Jeżeli choroba nieetatowego nauczyciela religji trwa dłużej, niż miesiąc, za opuszczone godziny nauki w drugim i następnych miesiącach choroby dokonuje się potrącenia z wynagrodzenia w wysokości określonej w art. 3.

Art. 6.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje od 1. kwietnia 1927 r.

Od tego terminu tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie objętym tą ustawą.

Art. 7.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:

(—) Wolny.

2.

USTAWA

z dnia 16. listopada 1927 roku

w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych.

(Dz. U. Śl. Nr. 24, poz. 44 z r. 1927).

Art. 1.

Do art. 3 ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych, dodaje się 3-ci ustęp o następującem brzmieniu:

Dodatek mieszkaniowy wypłacany na mocy ustawy Rzeczypospolitej z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), oraz ustawy Rzeczypospolittej Polskiej z dnia 12. czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 525), jakoteż na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 673) urzędnikom opłacanym ze Skarbu Śląskiego winien być niemniejszy, niż dodatek mieszkaniowy, wypłacany na mocy powyżej cytowanych ustaw i rozporządzenia urzędnikom państwowym w m. st. Warszawie.

Różnicę, wynikającą z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 673), jak również różnice, jakie mogłyby powstać na skutek późniejszych rozporządzeń Rady Ministrów, dopłaca Skarb Śląski".

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1. października 1927 r.

Art. 3.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:

(—) Wolny.

3.

USTAWA

z dnia 16. listopada 1927 roku

w sprawie zniesienia ustawy z dnia 29. grudnia 1925 r. o zapewnieniu równowagi budżetowej (Dz. U. Śl. nr. 19, poz. 47), oraz ustawy z dnia 20. stycznia 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 2, poz. 2), jakoteż ustawy z dnia 20. stycznia 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 2, poz. 3).

(Dz. U. Śl. Nr. 24, poz. 45 z r. 1927).

Art. 1.

Znosi się moc obowiązującą ustawy z dnia **29. grudnia 1925 r.** w sprawie zastosowania postanowień ustawy o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. Śl. nr. 19, poz. 47), oraz

moc obowiązującą ustawy z dnia **20. stycznia 1926 r.** (Dz. U. Śl. nr. 2, poz. 2), zmieniająca niektóre postanowienia art. 4. ustawy z dnia 8. lipca 1925 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego i funkcjonarjuszów Związków Komunalnych (Dz. U. Śl. nr. 11. poz. 28), oraz moc obowiązującą ustawy z dnia **20. stycznia 1926 r.** (Dz. U. Śl. nr. 2, poz. 3), zmieniającą niektóre postanowienia ustawy z dnia 27. maja 1924 r. w przedmiocie uposażenia nauczycielek robót kobiecych w publicznych szkołach powszechnych i wydziałowych Województwa Śląskiego (Dz. U. Śl. nr. 15. poz. 61).

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia z ważnością od 1. października 1927 r.

Natomiast przywrócone niniejszą ustawą postanowienia ustawy z dnia 1. marca 1927 r. **(Dz. U. R. P. nr. 27, poz. 207)** obowiązuja z dniem 1 kwietnia 1927 r.

Art. 3.

Wykonanie ustawy poleca się Wojewodzie.

Marszałek:

(—) Wolny.

Wymienione w art. 1 ustawy umieszczone są w Dzienniku U. W. O. P. Nr. 1 z roku 1926 poz. 3, 4 i 5.

4.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 1 marca 1927 r.

zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 918).

Art. 1. Przywraca się moc obowiązującą artykułom: 27, 29. 37, 47, 48, 49, 54, 62, 65, 107, 108, i 109 ustawy z 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), oraz art. 8 ustawy z dnia 5. grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107), uchylonym lub zmienionym artykułami 3-cim, 4-tym, 5-tym, 6-tym, 8-mym i 10-tym ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 918).

Art. 2. W artykułach 34 i 51 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), zmienionych artykułem 4-tym ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi bud-

żetowej (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 918), dodaje się dwa dalsze ustępy o brzmieniu następującem:

„Oznaczona w ustępie pierwszym maksymalna ilość godzin nauczania tygodniowo wynosi w każdej kategorji przedmiotów:

a) o jedną godzinę mniej dla nauczycieli, mających więcej niż 15, a mniej niż 20 policzalnych lat pracy nauczycielskiej;

b) o dwie godziny mniej dla nauczycieli, mających więcej niż 20, a mniej niż 25 policzalnych lat pracy nauczycielskiej;

c) o trzy godziny mniej dla nauczycieli, mających ponad 25 lat policzalnych pracy nauczycielskiej.

Zniżka powyższa obowiązuje każdorazowo na początku najbliższego roku szkolnego".

Art. 3. (niema zastosowania).

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Skarbu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Sprawiedliwości.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia z ważnością od 1 kwietnia 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki**

Prezes Rady Ministrów: **J. Piłsudski**

Minister Skarbu: **G. Czechowicz**

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: **Dr. Dobrucki**

Minister Sprawiedliwości: **A. Meysztowicz.**

5.

Rozporządzenie
Rady Ministrów

z dnia 17. września 1927 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

(Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826 z r. 1927).

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9. października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5. grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), sędziów, prokuratorów, praktykantów i aplikantów, wojskowych zawodowych, wojskowych wy-

mienionych w art. art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych regulują osobne przepisy.

§ 2. Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety oraz

2) zwrot kosztów przejazdu;

II. w razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz

2) zwrot kosztów przejazdu;

III. w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu, oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107);

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 3. Diety wynoszą dziennie:

1) dla Prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 100 zł, dla ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli 75 zł.

2) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych oraz wojskowych, wymienionych w art. art. 111, 112, 113 wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według grupy II	50 zł
„ „ III i IV . . .	35 „
„ „ V	25 „
„ „ VI	20 „
„ „ VII	15 „
„ „ VIII	13 „
„ „ IX	11 zł 50 gr
„ „ X — XII . . .	9 zł 50 gr
„ „ XIII — XVI . .	6 zł 50 gr

3) dla sędziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:

według grupy C i D	35 zł
„ „ B	25 „
„ „ A	20 „

4) dla szeregowych niezawodowych:

a) podchorążych oraz podoficerów . . . 2 zł 50 gr.
b) st. szeregowców i szeregowców . . . 2 zł — „

Praktykanci i aplikanci otrzymują djety tej grupy uposażenia. według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Przy podróżach służbowych, delegacjach (odkomenderowaniach) i przeniesieniach do stolicy oraz na obszar Województwa śląskiego zwiększa się djety o 20%. Postanowienie to nie ma zastosowania do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych na obszarze województwa śląskiego przez osoby, mające zwykłe miejsce służbowe na tym obszarze.

W razie awansu w czasie podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) lub przeniesień należą się wyższe djety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do djet, ustalonych dla funkcjonarjuszów i osób wojskowych pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2) może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjnemi, przyznawać dodatki w wysokości 40% djet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób, wymienionych w § 25.

§ 4. W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się djety w wysokości ustalonej w § 3 t. j. całe djety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomendorowania), przez następnych 6 tygodni djety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. dla pobierających dodatek ekonomiczny) o 20%, dla samotnych (t. j. dla nie pobierających tego dodatku) o 40%, po upływie zaś tego czasu djety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30% dla samotnych o 50%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, przyczem przedłużenie delegacji (odkomenderowania) na dłużej niż pół roku wymaga zgody Ministra Skarbu. Przepis ten nie dotyczy wypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się djety, określone w ustępie 1 niniejszego paragrafu, o 10% przysługującej djety.

§ 5. Jednostką obliczania djet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała djeta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa djety.
b) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się połowa djety, o ile pobyt

ten trwa dłużej niż 6 godzin, zaś cała djeta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną, między 21-ą a 6-ą godziną.

Jeżeli przejazd odbywa się koleją lub statkiem, początek jazdy należy liczyć od chwili odejścia pociągu lub statku, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli przejazd odbywa się innym środkiem komunikacyjnym np. końmi, samochodem i t. p., należy liczyć początek jazdy od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można w danym wypadku zastosować analogicznie przepisu, zawartego w poprzedniem zdaniu. Jeżeli natomiast przejazd rozpoczyna się końmi, samochodem lub innym podobnym środkiem komunikacyjnym, w dalszej zaś części odbywa się koleją lub statkiem, początek takiej jazdy należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca, o ile między obu częściami jazdy niema nieuzasadnionej przerwy.

§ 6. Djety należą się również za niedziele i święta przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia.

§ 7. Djety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzna świadectwem lekarskiem, a funkcjonarjusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 8. Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do djet za czas urlopu.

O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i z powrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 9. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz zwrot kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 10. Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się:

a) cenę biletu I klasy funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy I—V, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy D, C, B, ponadto bez względu na grupę uposażenia: starostom i kierownikom starostw, dowódcom pułków i równorzędnym, komendantom pułków i równorzędnym, komendantom wojewódzkim policji państwowej, osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficе-

rów armji obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi generałami i dowódcami pułków;

b) cenę biletu II klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VI do IX, i sędziom pobierającym uposażenie według grupy A;

c) cenę biletu III klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy X do XVI.

Praktykanci i aplikanci otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, przywiązana jest do grupy uposażenia, według której pobierają uposażenie.

Za przejazd sługi (§ 2 p. III. 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień niniejszego paragrafu mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II. klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono djety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbową, stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 11. Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem osobistego bagażu podróżnego o wadze:

a) do 50 kg. przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

b) do 100 kg. przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem

w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 12. Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach, nie posiadających takich taryf, zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkodawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 2 osoby względnie w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, posiadająca wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nie posiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile oczywiście nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

Dla urzędników działu Ministerstwa Robót Publicznych, sprawujących nadzór dróg, którzy w podróżach służbowych używają własnych samochodów ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

Koszty jazdy samolotem zwraca się w pełnej wysokości tylko w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, poza tem zaś tylko do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją.

§ 13. Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km. od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 11).

§ 14. Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od

gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danem mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny np. tramwaj, autobus i t. p. zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

§ 15. Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej przyznaje się za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości po:

Grupa uposażenia:	złotych:
I do IV oraz D i C	2.00
V — IX oraz B i A	1.50
X — XVI	0.90

Ryczałt ten nie należy się szeregowym niezawodowym oraz w tych wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 12.

§ 16. W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety, należnej z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile z tytułu podróży służbowej nie należy się wyższa dieta. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia, zawarte w poprzednich ustępach, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 17. Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18. Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejcowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

Przy przejazdach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km. drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19. W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości:

a) zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi; ponadto

b) przyznaje się na pokrycie wszystkich innych wydatków połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości:

samotnemu — 75% jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny na trzech lub mniej członków rodziny — 75% dwumiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny na więcej niż trzech członków rodziny — 75% trzymiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie, określone w art. art. 3 i 118 ustawy z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie w art. art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5. grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107), zwiększone ewentualnie o 20%, o ile przeniesienie następuje ze stolicy lub obszaru województwa śląskiego, względnie do stolicy lub na obszar tego województwa, jak również gdy przeniesienie następuje w obrębie tego województwa.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem.

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należytość określona niniejszym paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20. Wszelkie rachunki djet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urzadzenia domowego (§ 19 p. a) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia.

Rachunki delegacyj (odkomenderowań) trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy na-

czelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisyi, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji przedstawienia do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21. Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych djet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22. W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i djet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem miesięcznem.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23. Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 24. Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25. Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami, przyznaje się dodatek do djet w wysokości:

generałom	40%
pułkownikom	50%
podpułkownikom i majorom . .	60%

Dodatki te wypłaca się równocześnie z djetami.

§ 26. Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego otrzymują djety VIII grupy uposażenia.

§ 27. Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar w. m. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności wyrażone w złotych przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którem mowa w § 19 rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. i z dnia 28 stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 72, poz. 703 i Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 10, poz. 78).

Prezes Rady Ministrów: **J. Piłsudski.**
Minister Skarbu: **G. Czechowicz.**

6.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17. października 1927 r.

zmieniające postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. czerwca 1924 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska w państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie art. art. 11 i 119 ustawy z dnia 17. lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 ustęp b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26-go czerwca 1924 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska w państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 629), zmienioey § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 710) otrzymuje brzmienie następujące:

„Seminarja duchowne diecezjalne: we Lwowie (grecko-katolickie), Pelplinie, Płocku, Poznaniu, Przemyślu (rzymsko-katolickie i grecko-katolickie), Stanisławowie (grecko-katolickie), Tarnowie i Włocławku“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 17. października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 836).

Prezes Rady Ministrów:
(—) **J. Piłsudski.**

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

7.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego, inspektorów szkolnych, Dyrekcyj (Kierownictw) oraz nauczycieli szkół wszelkich typów i rodzajów

w sprawie szerzenia przez szkołę idei ochrony zabytków historycznych.

Dziesięcioletnia praktyka państwowa wykazała, że w sprawach kulturalnych opieranie się wyłącznie na ustawach, bez dostatecznego poparcia ze strony uświadomionego społeczeństwa, nie daje wyników dodatnich.

Dotyczy to również ochrony tego ważnego działu naszego mienia kulturalnego, którem są zabytki historyczne.

Państwo nie jest w stanie drogą zarządzeń administracyjnych powstrzymać rąk barbarzyńskich od niszczenia dokumentów naszej kultury, a nieliczni urzędowi konserwatorzy nie mogą dość skutecznie przeciwdziałać niszczeniu zabytków. Również i Skarb Państwa nie jest w możności łożyć tyle na ochronę zabytków, by je należycie zabezpieczyć. Ciężar więc dozoru i ochrony zabytków powinno w dużej części ponieść samo społeczeństwo.

Jednakowoż obojętność i nieuświadomienie społeczeństwa co do znaczenia zabytków historycznych sa tak wielkie, że społeczeństwo nietylko mało interesuje się ochroną zabytków historycznych, ale nieraz świadomie je niszczy dla chwilowej, często bardzo wątpliwej spekulacji. Padają tedy ofiary budowle, które wieki przetrwały i były szanowane przez całe pokolenia. Zabytki niejednokrotnie owiane staremi, pełnemi uroku legendami, świadkowie wiekowych przeżyć narodu, klęsk, radości i triumfów giną pod ciosami barbarzyństwa i bezmyślności.

Podkład niszczycielstwa leży z reguły w niskiej kulturze umysłowej właścicieli zabytków lub miejscowego społeczeństwa. Ci, co zabytki niszczą, często nie zdają sobie sprawy, że, niszcząc je, pomagają wrogom Państwa do burzenia naszych granic kulturalnych, do zacierania w wielu okolicach dowodów naszej wiekowej pracy kulturalnej.

Nauczyciele szkół wszelkich typów i rodzajów, rozsiani po najodleglejszych zakątkach Polski, mogą niewątpliwie wiele uczynić w sprawie ochrony zabytków naszej kultury. Od pracy tej nauczyciele nie mogą się uchylić, gdyż w poszanowaniu i ochronie zabytków historycznych tkwią poważne czynniki wychowawcze.

Wobec tego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uważa za wskazane, by wszystkie szkoły, a przedewszystkiem szeroko rozsiane szkoły powszechne, stały się rozsadnikami idei opieki nad zabytkami przeszłości. By to zrealizować, nauczyciele winni przedewszystkiem sami zaznajomić się możliwie szczegółowo z historją zabytkowych świątyń, zamków, budowli, lub innych pomników przeszłości, znajdujących się w najbliższej okolicy szkoły. Pożądaną jest rzeczą, by nauczyciele przy nauce historji nie pomijali najbliższego zabytku, jako przykładu np. stylu z danej epoki, by w wykładach swych wspominali o wypadkach, jakich te pomniki dziejowe były świadkami, aby urzadzali wycieczki do tych pamiątek wraz z młodzieżą szkolną i wzbudzali w niej zamiłowanie do ich konserwacji.

Wskazane jest również, by w pogadankach zrodzicami sprawa poszanowania pamiątek była podnoszona, tak, by rodzice rozumieli intencje szkoły w tej sprawie, by widzieli w szanowaniu spuścizny po pracojcach także pedagogiczny zabieg, zmierzający do wyrobienia w dzieciach szacunku dla rodziców i spuścizny po nich.

Warszawa, dnia 7. października 1927 r. (Nr. I. 17408)27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

8.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego i Liceum Krzemienieckiego w sprawie radjowych odczytów szkolnych i pedagogicznych.

Zorganizowana przez Ministerstwo, a pracująca obecnie pod przewodnictwem p. Aleksandra Patkowskiego, p. o. dyrektora Wyższego Kursu Nauczycielskiego w Warszawie, Komisja do sprawy zużytkowania radja dla celów szkolnych i pedagogicznych, prowadzi od 15. października 1927 r. na stacji nadawczej Polskiego Radja w Warszawie wykłady pedgogiczne i szkolne w ilości 4 wykładów 25-minutowych tygodniowo. Z powyższej liczby 2 wykłady tygodniowo: w poniedziałki o godz. 5 min. 20 pp. i w soboty o godz. 4 pp., komisja przeznacza, przedewszystkiem dla nauczycielstwa, jeden wykład tygodniowo we środy o godz. 4 pp. na pro-

pagandę zagadnień oświatowo-wychowawczych wśród szerokich mas radio-słuchaczy. Ostatni wykład (lub audjencja muzyczna), przeznaczony dla młodzieży szkolnej, odbywać się będzie co czwatek od godz. 12 min. 5 do godz. 12 min. 30 pp.

Komisja ten ostatni wykład traktuje jako próbę zastosowania radja dla celów szkolnych, pragnie przytem, aby czwartkowe audycje i odczyty stały się jak największą pomocą nauczycielstwa w pracy szkolnej.

Wszystkie odczyty zapowiadane będą naprzód co najmniej na 2 tygodnie za pośrednictwem pism codziennych i pedagogicznych.

Ministerstwo poleca uwadze Kuratorjów powyższe wykłady, w szczególności zaś wykłady czwartkowe. Ministerstwo uważa za wskazane, aby szkoły w miarę możności korzystały z tych odczytów, uwagi zaś swoje w tej sprawie nadsyłały wprost do przewodniczącego Komisji (Warszawa, Jezuicka 4).

Ministerstwo uważa za bardzo pożądane, aby władze szkolne I. i II. instancji zainteresowały się bardziej niż dotychczas sprawą zastosowania radja do potrzeb nauczycielskich i szkół i nadsyłały w tej mierze swoje uwagi i wnioski do Ministerstwa.

Warszawa, dnia 27. października 1927 r. (Nr. I-18738/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

9.

Okólnik

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Wojewódzkiego Urzędu Śląskiego i Liceum Krzemienieckiego w sprawie portretów Prezydenta Rzeczypospolitej w szkołach.

Zarządzam, aby portret każdorazowego Prezydenta Rzeczypospolitej był umieszczony we wszystkich szkołach powszechnych, średnich ogólnokształcących, seminarjach nauczycielskich i w szkołach zawodowych, zarówno państwowych, publicznych jak i prywatnych, w każdej klasie (sali wykładowej), w sali aktowej, w gabinecie dyrektora (kierownika) i w pokoju nauczycielskim.

Portret o wymiarach co najmniej 60 cm. × 45 cm. ze szkłem, oprawiony w odpowiednie ramy, winien zajmować na ścianie naczelne miejsce.

Warszawa, dnia 24. października 1927 r. (Nr. II. 12462/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

10.

Okólnik

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do kuratorów Okręgów Szkolnych i do naczelnika Wydziału Oświecenia w Województwie Śląskiem w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej za brak pieczy nad lokalem szkolnym.

Od czasu wskrzeszenia niepodległości Państwa Polskiego wzniesiona dla szkolnictwa powszechnego kilka tysięcy budynków szkolnych.

Ministerstwo w swych okólnikach poleciło inspektorom szkolnym i kierownictwom szkół jak najstaranniejsze czuwanie nad tem, by oddane przez gminy miejskie i wiejskie do użytku szkolnego nowe budynki szkolne otoczone zostały jak największa pieczą.

Ze sprawozdań jednak wizytatorów i inspektorów szkolnych wynika, że zdarza się, iż świeżo wzniesiony budynek szkolny po roku użytkowania wygląda tak, jak gdyby już conajmniej 10 lat w nim uczono, a niekiedy znów po kilku latach użytkowania budynek szkolny sprawia wrażenie dopiero co oddanego do użytku. W pierwszym wypadku winę, w drugim zasługę ponoszą przedewszystkiem kierownicy szkół, do których obowiązków w pierwszej linji należy dbać o higjeniczny wygląd lokalu szkolnego i o wytworzenie atmosfery higjenicznej w szkole.

Wobec powyższego polecam pp. kuratorom zażądanie od wizytatorów i inspektorów szkolnych, by, w razie stwierdzenia stałego i uporczywego lekceważenia przez kierowników szkół upomnień o większą dbałość o stan higjeny lokalu szkolnego, występowali do Kuratorjum z wnioskami o wszczęcie względem tych kierowników sprawy dyscyplinarnej o lekceważenie obowiązków służbowych.

Zechcą p. inspektorowie szkolni zawiadomić o powyższem kierowników szkół.

Warszawa, dnia 21. października 1927 r. (Nr. OH. fiz. 865/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

11.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 12. października 1927 r. w sprawie książek pomocniczych dla uczniów szkół średnich ogólno-kształcących.

Zaliczam niżej wymienione wydawnictwa w poczet dozwolonych i ustalam dla nich kwalifikację następującą:

Gumplowicz Władysław, Geografja gospodarcza. Warszawa. F. Hoesick, 1927.

Hubert Stanisław, Z życia zwierząt. Ssaki krajowe. Czytanka dla szkół powszechnych i niższych klas gimnazjalnych. Warszawa, Zakład Nar. im. Ossolińskich, 1927.

Jeleński S., Lilâvati. Rozrywki matematyczne. Poznań, Księgarnia św. Wojciecha.

Karczewski Stanisław, Brzegiem Bałtyku. Przewodnik geologiczny po polskich brzegach Bałtyku. Warszawa, Gebethner i Wolff.

Rybczyński Witold, Zbiór zadań z fizyki z wynikami, dla klas wyższych szkół średnich. Warszawa, Książnica — Atlas, 1927.

Skinder Tadeusz, Busole kierunkowe. Opis, użycie i zastosowania. Warszawa, Druk. „Sapera i Inżyniera Wojsk.", 1926.

Zilinger Waldemar, Zbiór ćwiczeń i zadań z fizyki. Część I-sza dla kl. IV i V gimnazjalnej. Lwów — Warszawa, Książnica — Atlas, 1926.

Straszewski Feliks, Trójmian kwadratowy i dyskusja zagadnień drugiego stopnia. Dla klas wyższych szkół średnich. Wydanie drugie. Lwów — Warszawa, Książnica — Atlas, 1926, —

książki pomocnicze dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących.

Gumowski Jan, Album. Jasna Góra. Warszawa, Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Poczet Królów Polskich według rys. Jana Matejki. Serja 136. Nakł. Salonu Malarzy Polskich w Krakowie, —

wydawnictwa pomocnicze dla szkół średnich ogólnokształcących.

Warszawa, dnia 12 października 1927 r. (Nr. II. 14979/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

12.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 18. października 1927 r.
w sprawie dozwolenia książek do użytku w szkołach średnich ogólnokształcacych.

Zaliczam niżej wymienione wydawnictwa w poczet dozwolonych i ustalam dla nich kwalifikację następującą:

Julja Baranowska-Borowa. Święto pieśni dzieci polskich. I. Wydanie trzecie. Warszawa, Gebethner i Wolff.

Julja Baranowska-Borowa, Święto pieśni dzieci polskich. II. Wydanie drugie. Warszawa, Gebethner i Wolff.

Julja Baranowska-Borowa, Święto pieśni dzieci polskich. III. Warszawa, Gebethner i olff, —

podręczniki dozwolone dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących.

Warszawa, dnia 18. października 1927 r. (Nr. II. 15215/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

13.

ZARZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 12. października 1927 r.
w sprawie dozwolonych książek dla seminarjów nauczycielskich.

Zaliczam niżej wymienione wydawnictwa w poczet dozwolonych dla seminarjów nauczycielskich:

Stanisław Niewiadomski, Wiadomości z muzyki zasadnicze i ogólne. Wydanie trzecie. Lwów. K. S. Jakubowski, 1926.

Warszawa, dnia 12 października 1927 r. (Nr. II. 15212/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

14.

ZARZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 14. października 1927 r.
w sprawie wydawnictw dla szkół powszechnych.

Zaliczam niżej wymienione wydawnictwa w poczet książek dozwolonych dla uczniów szkół powszechnych:

Julja Baranowska-Borowa, Święto pieśni dzieci polskich. Wydanie trzecie. I. Warszawa, Gebethner i Wolff.

Julja Baranowska-Borowa, Święto pieśni dzieci polskich. Wydanie drugie. II. Warszawa, Gebethner i Wolff.

Julja Baranowska-Borowa, Święto pieśni dzieci polskich. III. Warszawa, Gebethner i Wolff.

Warszawa, dnia 14. października 1927 r. (Nr. II. 15068/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

15.

ZARZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 7. listopada 1927 r.
w sprawie podziału roku szkolnego na okresy w publicznych szkołach powszechnych, w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, i w państwowych seminarjach nauczycielskich.

W sprawie podziału roku szkolnego zarządzam co następuje:

§ 1. Rok szkolny dzieli się na dwa półrocza; pierwsze od 1. września do 30. stycznia, drugie od 3. lutego do końca czerwca.

§ 2. Każde półrocze dzieli się na dwa okresy.

§ 3. Czas trwania okresów jest następujący:

I. — od 1. września do 15. listopada,
II. — od 16. listopada do 30. stycznia,
III. — od 3. lutego do 15. kwietnia lub — o ile dzień 15. kwietnia przypada na czas feryj wielkanocnych — do dnia rozpoczęcia feryj,
IV. — od 16. kwietnia lub od zakończenia feryj wielkanocnych — o ile dzień 16. kwietnia przypada na czas ich trwania — do końca czerwca.

§ 4. Każdy okres zamyka się posiedzeniem komisyj klasowych w celu ustalenia ocen postępów w naukach i sprawowaniu się uczniów i uczenic, nadto posiedzeniem Rady Pedagogicznej, celem rozpatrzenia ogólnych wyników pracy w ciągu ubiegłego okresu i zamierzeń na przyszłość.

§ 5. Po I. i III. konferencji okresowej opiekun klasowy zawiadamia piśmiennie odpowiedzialny nadzór domowy o ujemnych postępach ucznia lub uczenicy w nauce i sprawowaniu się.

Po I. i II. półroczu uczniowie i uczenice otrzymują świadectwa szkolne.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 7. listopada 1927 r. (Nr. II. 15525/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Dr. Dobrucki.**

16.

Ministerjalna Komisja Dyscyplinarna dla nauczycieli.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował na podstawie art. 88 ustawy z dnia 1. lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 530), w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15. lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 592) następujących członków Ministerjalnej Komisji Dyscyplinarnej dla nauczycieli podległych sobie szkół.

1. 1) **Stefan Biedrzycki**, profesor Szkoły Głównej Gosp. Wiejskiego w Warszawie,

2) **Marek Borkowski**, notarjusz w Warszawie,

3) Inż. **Maurycy Chorzewski**, dyrektor Związku Metalowców w Warszawie,

4) **Edward Geisler** w Warszawie,

5) Inż. **Jerzy Iwanowski**, dyrektor Stow. Mechaników Polskich w Pruszkowie,

6) **Władysław Kaniewski**, adwokat w Warszawie,

7) **Stefan Kopciński**, senator w Warszawie,

8) **Bolesław Markowski**, profesor Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie,

9) **Czesław Mejro**, adwokat w Warszawie,

10) **Dr. Bolesław Miklaszewski**, rektor Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie,

11) **Stanisław Plenkiewicz**, profesor Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie,

12) **Ignacy Radziszewski**, profesor Politechniki w Warszawie,

13) **Wacław Rembertowicz**, adwokat w Warszawie,

14) **Walery Roman**, notarjusz w Warszawie,

15) **Oskar Sosnowski**, profesor Politechniki w Warszawie,

16) **Dr. Karol Szlenkier** w Radomiu,

2\. a. 1) **Karol Klimek**, nauczyciel publicznej szkoły powszechnej w Warszawie,

2) **Marja Królikowska**, nauczycielka publicznej szkoły powsz. w Pruszkowie,

3) **Stanisław Najmoła**, kierownik publ. szkoły powszechnej w Warszawie,

4) **Władysław Pomianowski**, kierownik publ. szkoły powsz. w Warszawie,

5) **Stanisław Sawicki**, kierownik publ. szkoły powszechnej w Warszawie,

6) **Juljan Smulikowski**, poseł i nauczyciel publ. szkoły powszechnej we Lwowie ,

7) **Leon Strzelczyk**, kierownik powszechnej szkoły publicznej w Warszawie,

8) **Kazimiera Wolska**, kierowniczka publicznej szkoły powsz. w Warszawie,

b. 1) **Jadwiga Barszczewska-Michałowska**, dyrektorka państw. gimnazjum, im. Marji Konopnickiej w Warszawie,

2) **Edward Forelle**, nauczyciel państwowego gimnazjum im. A. Mickiewicza w Warszawie,

3) **Rajmund Małczyński,** nauczyciel państwowego gimnazjum im. St. Staszica w Warszawie,

4) **Zdzisław Rudzki,** dyrektor państwowego gimnazjum im. Stefana Batorego w Warszawie,

c. 1) **Bronisław Chróścicki,** kierownik szkoły ćwiczeń państwowego seminarjum naucz. im. Konarskiego w Warszawie,

2) **Helena Czerwińska,** przełożona pańswtowego seminarjum ochroniarskiego w Warszawie,

3) **Dr. Marja Grzegorzewska,** dyrektorka Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej w Warszawie,

4) **Stefan Saski,** nauczyciel Wyższego Kursu Nauczycielskiego w Warszawie,

d. 1) **Edward Krzysztof Benken,** nauczyciel Państwowej Szkoły Niższej Technicznej we Włocławku,

2) **Szczepan Bońkowski,** dyrektor Państwowej Szkoły Handlowej im. Roeslerów w Warszawie,

3) **Jadwiga Hennelowa,** nauczycielka Państwowego Seminarjum Nauczycielek Rzemiósł w Warszawie,

4) **Stanisław Zakrzewski,** dyrektor Państwowej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie.

17.

Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. V.

L. 23765/Og. Uzup. Kraków, dnia 24. X. 1927 r.

ZAWIADOMIENIE

o utworzeniu nowych P. K. U. na terenie DOK. V.

W związku z rozkazem MS. Wojsk. Dep. Piech. L. 2513 tjn. Pob. Og. Org./27 zarządzającym utworzenie na terenie DOK. V., oprócz dotąd istniejących 6-ciu nowych P. K. U. zawiadamiam z polecenia DOK. V., że nowo zorganizowane P. K. U. a to:

1) PKU. — w Bochni
2) „ — w Dębicy
3) „ — w Jaśle
4) „ — w Tarnowskich Górach
5) „ — w Zawierciu
6) „ — w Żywcu

rozpoczęły swe normalne urzędowanie z dniem 1. października br. w wyżej wyszczególnionych siedzibach.

W związku z powyższem proszę o skierowywanie wszelkiej korespondencji pod adresem nowo-zorganizowanych P. K. U.

Ponadto podaję poniżej do wiadomości nazwy **wszystkich** P. K. U., na terenie O. K. V., wraz z zapodaniem powiatów (magistratów), które wchodzą wskład danej P. K. U.

1. **Bielsko** — m. Bielsko, pow. Bielsko i Cieszyn, Woj. Katowice
2. **Bochnia** — pow. Bochnia i Wieliczka, Woj. Kraków
3. **Dębica** — pow. Mielec, Pilzno i Ropczyce, Woj. Kraków
4. **Jasło** — pow. Gorlice i Jasło, Woj. Kraków
5. **Katowice** — m. Katowice i pow. Katowice, Woj. Katowice
6. **Kraków miasto** — m. Kraków, Woj. Kraków
7. **Kraków powiat** — pow. Kraków i Myślenice, Woj. Kraków
8. **Królewska Huta** — m. Królewska Huta i pow. Świętochłowice, Wojew. Katowice
9. **Miechów** — pow. Miechów i Olkusz, Woj. Kielce
10. **Nowy Sącz** — pow. Grybów i Nowy Sącz, Woj. Kraków
11. **Nowy Targ** — pow. Limanowa, Maków i Nowy Targ, Województwo Kraków
12. **Pszczyna** — pow. Pszczyna i Rybnik, Woj. Katowice
13. **Sosnowiec** pow. Będzin, Woj. Kielce
14. **Tarnowskie Góry** — pow. Lubliniec i Tarnowskie Góry, Województwo Katowice
15. **Tarnów** — pow. Brzesko, Dąbrowa i Tarnów, Woj. Kraków
16. **Wadowice** — pow. Chrzanów, Oświęcim i Wadowice, Województwo Kraków
17. **Zawiercie** — pow. Zawiercie, Woj. Kielce
18. **Żywiec** — pow. Biała i Żywiec, Woj. Kraków.

Z r. **Szef Sztabu Ok. V.**
w z.:
Gebel m.p., major szt. gen.

18.

Terminy egzaminów dojrzałości.

Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że w styczniu i lutym odbędą się pisemne i ustne egzaminy dojrzałości dla eksternistów. Egzaminy typu humanistycznego odbędą się w państwowem gimnazjum **w Tarnowskich Górach**, typu matem. przyrodniczego w państwowem gimnazjum mat. przyr. w **Królewskiej Hucie**, dla eksternistów zdających egzamin w języku niemieckim w państwowem gimnazjum z językiem niemieckim w **Bielsku**. Egzamin z propedeutyki filozofji obowiązuje.

Termin wnoszenia podań upływa z dniem **20. stycznia 1928 r.**

O terminie pisemnych i ustnych egzaminów zawiadomią dopuszczonych kandydatów Dyrekcje wymienionych zakładów w odpowiednim czasie.

19.

Komunikaty.

W sprawie zamawiania druków zaświadczeń na zniżki kolejowe.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zawiadamia, że **druki zaświadczeń do uzyskania 50% zniżki kolejowej** mogą być

nadal zakupywane aż do końca roku szkolnego 1927/28 w **Książnicy-Atlasie w Warszawie ul. Nowy Świat l. 59.**

W sprawie wydawnictwa „Polska Dzisiejsza".

Ministerstwo zwraca uwagę Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących, zawodowych i seminarjów nauczycielskich na ukazanie się wydawnictwa **„Polska Dzisiejsza".**

Pięknie wydany, obficie ilustrowany tom, z tekstem w trzech językach (francuskim, angielskim i niemieckim) można nabywać w **Domu Książki Polskiej (w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 8).** Cena książki wynosi 125 zł., w ratach, szkoły płacąc gotówką mogą ją nabywać po niższej cenie, mianowicie po 110 zł.

W sprawie wydalenia Józefa Żaka.

Wydział Oświecenia Publicznego zawiadamia, że **Żak Józef** ur. dnia 18. marca 1910 r. w Kaletach, były uczeń kl. IV. gimnazjum państwowego w Tarnowskich Górach został wydalony ze wszystkich szkół średnich Województwa Śląskiego.

20.

Konkursy.

Rozpisanie Konkursu.

Rada Szkolna Powiatowa w Cieszynie rozpisuje konkurs na następujące stałe posady:

1. **Kierownika szkoły 1-klasowej w Kiczycach;**
2. **Kierownika szkoły 1-klasowej IV (w Dobce) w Ustroniu.**

Podania zaopatrzone być mają w dowód uzdolnienia do nauczania religji ad 1 katolickiej, ad 2 ewangelickiej. Należy je wnosić w drodze służbowej do Rad szkolnych miejscowych w terminie 6-tygodniowym od daty Dz. U. W. O. P., w którym niniejszy konkurs się pojawi.

Przewodniczacy: **Dr. Kisiała** m. p.

21.

Zmarli.

Śp. Stanisław Starczowski, nauczyciel gimnazjum państwowego im. Bolesława Chrobrego w Pszczynie zmarł dnia 8. listopada br.

22.

Ogłoszenia.

Związek Obrony Kresów Zachodnich posiada na składzie szereg wydawnictw, które poświęcone są aktualnym zagadnieniem ziem zachodnich oraz rozwojowi kulturalno-oświatowemu naszych rodaków, zamieszkałych poza granicami Rzeczypospolitej.

Nakładem Związku Obrony Kresów Zachodnich ukazała się świeżo w druku książka ppłk. Sztabu Generalnego Inż. Henryka B a g i ń s k i e g o p. t.: **„Zagadnienie Dostępu Polski do Morza"**, zawierająca 423 str. druku, 34 mapki i szkice. Cena egzpl. 11 zł.

Jest to pierwsza praca źródłowa ujęta w 5-ciu księgach, dających rozwiązanie na zasadnicze problemy, związane z zagadnieniem dostępu Polski do morza a mian.: indywidualność geograficzna Polski, granice Polski z zachodu i północy, Polska — Państwem Bałtyku, morska polityka Polski i znaczenie połączeń komunikacyjnych Polski z zachodem.

Oparta na źródłowych materjałach obfituje książka ppłk. Bagińskiego w liczne przepisy, ułatwiające studjowanie tego tematu w szerszem zakresie, wobec czego znaleźć się winna w każdem Starostwie i bibljotece nauczycielskiej.

Skład główny książki: Związek Obrony Kresów Zachodnich — Warszawa, Nowy Świat Z. O. K. Z. i wszystkich księgarniach.

Cena nr. 1 . . . . zł 1,00
płatnych zaraz po otrzymaniu numeru.
Nr. konta czekowego . P. K. O. 301 973

Cena ogłoszeń:
cała strona 50 zł, $^1/_2$ strony 25, $^1/_4$ strony 12 zł 50 gr
Adres Redakcji i Administracji
»Dziennik Urzędowy Wydziału Oświecenia Publ.«
Katowice, szkoła Szafranka, ul. Szafranka.

Tłoczono w Drukarni Śląskiego Urzędn Wojewódzkiego w Katowicach.